

ການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ SDG 4, ວິໄສທັດ 2030 ແລະ ແຜນ 8

ກົມການສຶກສານອກໂຮງຮຽນ

ສາລະບານ

- ✘ ປະຫວັດຄວາມເປັນມາຂອງການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ SDG ໂດຍຫຍໍ້
- ✘ ເນື້ອໃນ ແລະ ເປົ້າໝາຍຂອງ SDG 4
- ✘ ວິໄສທັດ 2030 ແລະ ແຜນພັດທະນາຂະແໜງການສຶກສາ 2016-2020 (ກົມການສຶກສານອກໂຮງຮຽນ)

ປະຫວັດຄວາມເປັນມາຂອງ SDG4

- ໃນກອງປະຊຸມລະດັບໂລກວ່າດ້ວຍການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ ໃນວັນທີ 25 ກັນຍາ 2015, ບັນດາສະມາຊິກອົງການສະຫະ ປະຊາຊາດ ໄດ້ຮັບຮອງເອົາວາລະການພັດທະນາແບບຍືນຍົງປີ 2030 ເຊິ່ງປະກອບມີເປົ້າໝາຍການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ.

- ເປົ້າໝາຍທັງ 17 ນີ້ແມ່ນສ້າງມາຈາກຄວາມສໍາເລັດຂອງເປົ້າໝາຍພັດທະນາສະຫັດສະຫວັດ MDG. ຈໍານວນ 17 ເປົ້າໝາຍໃນການຕໍ່ສູ້ກັບຄວາມທຸກຍາກ, ເຊິ່ງບັນດາປະເທດໃນໂລກໄດ້ໃຫ້ຄໍາໝັ້ນສັນຍາວ່າຈະຕ້ອງປະຕິບັດພາຍໃນປີ 2015, ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດເປົ້າໝາຍສະຫັດສະຫວັດແຫ່ງການພັດທະນາ ເຊິ່ງສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງການໃຫ້ຄວາມສໍາຄັນໃນການບັນລຸເປົ້າໝາຍແລະ ຈຸດປະສົງ. ເຖິງແມ່ນວ່າຈະມີຄວາມຄືບ ໜ້າຫຼາຍດ້ານກໍຕາມແຕ່ຄວາມທຸກຍາກຂອງໝົດທຸກຄົນກໍບໍ່ສິ້ນສຸດ.
- ເປົ້າໝາຍດັ່ງກ່າວເລົ່ານີ້ຈະເປັນຕົວຊີ້ນໍາດ້ານນະໂຍບາຍ ແລະ ການສະໜອງທຶນຮອນສໍາລັບ 15 ປີຂ້າງໜ້າ ເຊິ່ງເປັນການເລີ່ມຕົ້ນປະຕິບັດຄໍາໝັ້ນສັນຍາຄັ້ງປະຫວັດສາດໃນການຢຸດຕິຄວາມທຸກຍາກຂອງໝົດທຸກຍາກໃນທົ່ວໂລກຢ່າງຖາວອນ

ການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ

18 LIVES SAFE FROM UXO

ຊີວິດທີ່ປອດໄພຈາກ
ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ

4 QUALITY
EDUCATION

ມີການສຶກສາທີ່
ມີຄຸນນະພາບ

ເປົ້າໝາຍທີ 4:

ຮັບປະກັນການສຶກສາໃຫ້ມີຄຸນນະພາບ, ເທົ່າທຽມກັນ ແລະ ທົ່ວເຖິງ ແລະ ສົ່ງເສີມ ກາລະ ໂອກາດໃນການຮຽນຮູ້ຕະຫຼອດຊີວິດ ສໍາລັບໝົດທຸກຄົນ

4.1 ພາຍໃນປີ 2030, ຮັບປະກັນວ່າເດັກນ້ອຍຍິງ ແລະ ຊາຍທັງໝົດສໍາເລັດການສຶກສາຂັ້ນປະຖົມ ແລະ ມັດທະຍົມໂດຍບໍ່ເສຍຄ່າ, ມີຄວາມເທົ່າທຽມກັນ ແລະ ມີຄຸນນະພາບ ນໍາໄປສູ່ໝາກຜົນຂອງການຮຽນຮູ້ທີ່ມີປະສິດທິຜົນ ແລະ ເໝາະສົມ.

4.2 ພາຍໃນປີ 2030, ຮັບປະກັນວ່າເດັກຍິງ ແລະ ເດັກຊາຍທັງໝົດສາມາດເຂົ້າເຖິງພັດທະນາການໃນໄວເດັກທີ່ມີ ຄຸນນະພາບ, ໄດ້ຮັບການດູແລ ແລະ ການສຶກສາກ່ອນໄວຮຽນ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ເຂົາເຈົ້າມີຄວາມພ້ອມສໍາລັບການສຶກສາຂັ້ນປະຖົມ.

4.3 ພາຍໃນປີ 2030, ຮັບປະກັນໃຫ້ແມ່ຍິງ ແລະ ຜູ້ຊາຍມີຄວາມເທົ່າທຽມກັນໃນການເຂົ້າເຖິງການສຶກສາດ້ານວິຊາການ, ວິຊາຊີບ ແລະ ຊັ້ນສູງ, ລວມທັງມະຫາວິທະຍາໄລ ທີ່ມີຄຸນນະພາບ ແລະ ບໍ່ເສຍຄ່າແພງ.

4.4 ພາຍໃນປີ 2030, ເພີ່ມຈໍານວນຊາວໜຸ່ມ ແລະ ຜູ້ໃຫຍ່ທີ່ມີທັກສະທີ່ເໝາະສົມໃຫ້ຫຼາຍຂຶ້ນ ລວມທັງທັກສະດ້ານວິຊາການ ແລະ ວິຊາຊີບ ສໍາລັບການເຮັດວຽກ, ວຽກທີ່ມີຄຸນຄ່າ ແລະ ການເປັນຜູ້ປະກອບການ.

4.5 ພາຍໃນປີ 2030, ລົບລ້າງຄວາມບໍ່ສະເໝີພາບລະຫວ່າງຍິງ-ຊາຍ ໃນການສຶກສາ ແລະ ຮັບປະກັນຄວາມເທົ່າທຽມກັນໃນການເຂົ້າເຖິງການສຶກສາທຸກລະດັບ ແລະ ການຝຶກອົບຮົມວິຊາຊີບສໍາລັບຜູ້ດ້ອຍໂອກາດ, ລວມທັງຄົນພິການ, ຄົນຊົນເຜົ່າ ແລະ ເດັກນ້ອຍທີ່ມີຄວາມສ່ຽງ.

4.6 ພາຍໃນປີ 2030, ຮັບປະກັນວ່າ ຊາວໜຸ່ມທັງໝົດ ແລະ ຜູ້ໃຫຍ່ຈຳນວນຫຼາຍ ທັງຜູ້ຊາຍ ແລະ ແມ່ຍິງ ຮູ້ຫນັງສື ແລະ ການຄິດໄລ່ເລກ.

4.7 ພາຍໃນປີ 2030, ຮັບປະກັນວ່າ ນັກຮຽນທັງໝົດມີຄວາມຮູ້ ແລະ ທັກສະທີ່ຈຳ ເປັນເພື່ອສົ່ງເສີມການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ, ໃນນັ້ນ ລວມທັງຜ່ານການສຶກສາເພື່ອ ການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ ແລະ ການດຳລົງຊີວິດແບບຍືນຍົງ, ສິດທິມະນຸດ, ຄວາມສະເໝີພາບລະຫວ່າງຍິງ-ຊາຍ, ການສົ່ງເສີມວັດທະນະທຳ ແຫ່ງສັນຕິພາບ ແລະ ການບໍ່ໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງ, ການເປັນພົນລະເມືອງຂອງໂລກ ແລະ ການຊື່ນຊົມ ຄວາມຫຼາກຫຼາຍທາງດ້ານວັດທະນະທຳ ກໍຄືການປະກອບສ່ວນຂອງວັດທະນະທຳ ເຂົ້າໃນການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ.

4.7ກ. ສ້າງ ແລະ ຍົກລະດັບສະຖານທີ່ການສຶກສາ ທີ່ຄຳນຶງເຖິງຄວາມຕ້ອງການ ຂອງເດັກນ້ອຍ, ຄົນພິການ ແລະ ບັນຫາເພດຍິງ-ຊາຍ ແລະ ສ້າງສະພາບແວດ ລ້ອມຂອງການຮຳຮຽນໃຫ້ປອດໄພ, ບໍ່ມີການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງ, ທົ່ວເຖິງກັນ ແລະ ມີປະສິດທິຜົນ ສຳລັບໝົດທຸກຄົນ.

4.7ຂ. ພາຍໃນປີ 2020, ເພີ່ມຈຳນວນທຶນການສຶກສາໃນທົ່ວໂລກໃຫ້ຫຼາຍຂຶ້ນ ສຳ ລັບປະເທດກຳລັງພັດທະນາ, ໂດຍສະເພາະປະເທດດ້ອຍພັດທະນາ, ປະເທດ ເກາະດອນນ້ອຍກຳລັງພັດທະນາ ແລະ ບັນດາປະເທດໃນອາຟຣິກາ, ສຳລັບການ ເຂົ້າຮຽນຊັ້ນສູງ, ລວມທັງການຝຶກອົບຮົມວິຊາຊີບ ແລະ ຫຼັກສູດດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ການສື່ສານ, ວິຊາເຕັກນິກ, ວິສະວະກຳ ແລະ ວິທະຍາສາດ ຢູ່ໃນບັນດາປະເທດພັດທະນາແລ້ວ ແລະ ປະເທດກຳລັງພັດທະນາອື່ນໆ.

4.7ຄ. ພາຍໃນປີ 2030, ເພີ່ມທະວີການສະໜອງຈຳນວນຄູອາຈານທີ່ມີຄຸນນະພາບ ໃຫ້ຫຼາຍຂຶ້ນ ລວມທັງຜ່ານການຮ່ວມມືສາກົນ ສຳລັບການຝຶກອົບຮົມຄູຢູ່ໃນປະເທດ ກຳລັງພັດທະນາ ໂດຍສະເພາະປະເທດດ້ອຍພັດທະນາ ແລະ ປະເທດເກາະດອນ ນ້ອຍກຳລັງພັດທະນາ.

ວິໄສທັດ 2030

ຢູ່ໃນໂຂງເຂດວັດທະນະທຳ ແລະ ສັງຄົມ, ລັດຖະບານ ສປປ ລາວ ໄດ້ກຳນົດວິໄສທັດໃນການພັດທະນາ ເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ຮອດປີ 2030 ດັ່ງນີ້:

“ຊັບພະຍາກອນມະນຸດໄດ້ຮັບການພັດທະນາໃຫ້ມີຄຸນະພາບໃກ້ ຄຽງກັບພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ, ເປັນກາລັງຜະລິດທີ່ເຂັ້ມແຂງ, ຕອບສະໜອງໄດ້ຄວາມຕ້ອງການຂອງການພັດທະນາ ເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດຫຼາຍຂຶ້ນ, ລະດັບການສຶກສາທົ່ວ ໄປຂອງພົນລະເມືອງລາວຈົບຊັ້ນມັດທະຍົມຕອນປາຍ, ປະຊາຊົນໄດ້ຮັບການບໍລິການດ້ານສາທາລະນະສຸກທີ່ມີ ຄຸນະພາບຢ່າງທົ່ວເຖິງ ແລະ ມີອາຍຸຍິນສະເລ່ຍສູງກວ່າ 75 ປີ”.

ຄຽງຄູ່ກັບວິໄສທັດຮອດປີ 2030 ທີ່ກ່າວມາຂ້າງເທິງນີ້, ລັດຖະບານຍັງໄດ້ກຳນົດທິດທາງລວມຂອງຍຸດທະສາດການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມຮອດປີ 2025, ຊຶ່ງໜຶ່ງໃນນັ້ນ ລັດຖະບານໄດ້ຖືເອົາການພັດທະນາວັດທະນະທຳ-ສັງຄົມເປັນ ບຸລິມະສິດສູງສຸດຂອງຍຸດທະສາດການພັດທະນາ ໂດຍສຸມໃສ່ຍົກລະດັບຄຸນນະພາບຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນໃຫ້ດີຂຶ້ນເທື່ອລະກ້າວ,ແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກ, ພັດທະນາຂະແໜງການສຶກສາ, ວັດທະນະ ທຳ, ພັດທະນາສີມິແຮງງານທາງດ້ານປະລິມານ ແລະ ຄຸນນະພາບໃຫ້ໄດ້ຫຼາຍຂຶ້ນ.

ບົນພື້ນຖານວິໄສທັດ ແລະ ຍຸດທະສາດທີ່ລັດຖະບານກຳນົດ ແລະ ເພື່ອປັບປຸງຄຸນນະພາບໃນການພັດທະນາຊັບພະຍຸກາກອນມະນຸດໃນ ສປປ ລາວ ໃຫ້ເຊື່ອມໂຍງກັບບັນດາປະເທດໃນພາກພື້ນ. ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ຈຶ່ງກຳນົດວິໄສທັດດັ່ງນີ້:

“ຮອດປີ 2030 ໃຫ້ພົນລະເມືອງລາວທຸກຄົນໄດ້ຮັບການສຶກສາທີ່ມີຄຸນນະພາບຢ່າງສະເໝີພາບ ແລະ ເທົ່າທຽມກັນເພື່ອໃຫ້ເຂົາເຈົ້າໄດ້ພັດທະນາຕົນເອງກາຍເປັນພົນລະເມືອງດີຂອງຊາດ, ມີຄຸນສົມບັດ, ມີສຸຂະພາບເຂັ້ມແຂງ, ມີຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດສູງ, ມີຄວາມເປັນມືອາຊີບເພື່ອພັດທະນາປະເທດຊາດໃຫ້ສິວິໄລຍືນຍົງ ສາມາດເຊື່ອມໂຍງ, ແຂ່ງຂັນກັບພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນໄດ້.”

ແຜນພັດທະນາຂະແໜງການສຶກສາ 2016-2020

ລັດຖະບານເຮົາໄດ້ຖືເອົາການພັດທະນາການສຶກສາ ແລະ ກິລາ

ກໍ່ຄືການພັດທະນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດ ເປັນຂໍ້ກຽມແຈສໍາຄັນ ໃນ

ການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ເພື່ອນໍາເອົາປະເທດຊາດ

ຫຼຸດພື້ນຜູ້ອອກຈາກສະຖະພາບຄວາມດ້ອຍພັດທະນາ ໃນປີ 2020

ແລະ ຄ່ອຍໆກ້າວໄປສູ່ ປະເທດອຸດສາຫະກໍາ ແລະ ທັນສະໄໝ. ແຜນ

ພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດຄັ້ງທີ 8 ກໍ່ຄືມະຕິກອງປະຊຸມ

ໃຫຍ່ສູນກາງພັກຄັ້ງທີ9 ໄດ້ເນັ້ນໃຫ້ເຫັນບົດບາດສໍາຄັນຂອງວຽກງານ

ສຶກສາ ແລະ ກິລາ

ຂະແໜງການສຶກສາ ແລະ ກິລາຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການສ້າງຄວາມເຂັ້ມ
ແຂງໃຫ້ແກ່ຊັບພະຍາກອນມະນຸດ ໂດຍສະເພາະແມ່ນປັບປຸງທັກສະ ແລະ
ຄວາມສາມາດຂອງກຳລັງແຮງງານ, ສົ່ງເສີມໃຫ້ເຂົາເຈົ້າມີລະບຽບວິໄນ, ມີ
ຄວາມອິດທິນ; ເພີ່ມຈຳນວນນັກຊ່ຽວຊານ ແລະຜູ້ຊຳນານງານ; ປັບປຸງຂີດ
ຄວາມສາມາດທາງດ້ານເຕັກນິກ ແລະວິຊາຊີບໃຫ້ແກ່ພະນັກງານຂອງລັດ,
ພາກສ່ວນເອກະຊົນ ແລະບັນດາຜູ້ປະກອບການເພື່ອໃຫ້ສາມາດແຂ່ງຂັນໄດ້
ພາຍໃນປະຊາຄົມເສດຖະກິດອາຊຽນ ແລະ ໃນໂລກ.

ສະເພາະຂອງ "ກົມການສຶກສານອກໂຮງຮຽນ"

➤ **ຈຸດປະສົງ**

- ເພື່ອສ້າງເງື່ອນໄຂໃຫ້ເດັກນ້ອຍທຸກຄົນທີ່ບໍ່ໄດ້ເຂົ້າໃນໂຮງຮຽນ ແລະ ເດັກທີ່ອອກໂຮງຮຽນໄດ້ມີໂອກາດໄດ້ຮຽນ ບໍາລຸງຈົນຈົບຊັ້ນປະຖົມ ແລະ ສືບຕໍ່ຮຽນໃນຊັ້ນມັດທະຍົມ.

➤ **ຄາດໝາຍ**

- 1) ຈັດຕັ້ງການສອນບໍາລຸງໃຫ້ເດັກທີ່ບໍ່ໄດ້ເຂົ້າຮຽນໃນໂຮງຮຽນປະຖົມ ອາຍຸ 6-14 ປີ ທີ່ຢູ່ເຂດຫ່າງໄກສອກຫຼີກ ບ້ານທີ່ບໍ່ມີໂຮງຮຽນປະຖົມ ໃຫ້ໄດ້ 15,000 ຄົນ.
- 2) ຈັດຕັ້ງການຮຽນລົບລ້າງຄວາມບໍ່ຮູ້ໜັງສື (ລະດັບ 1) ໃຫ້ໄດ້ 30,000 ຄົນ; ຈົບປະຖົມບໍາລຸງໃຫ້ໄດ້ 20,000 ຄົນ).
- 3) ຈັດຕັ້ງການສອນບໍາລຸງຊັ້ນມັດທະຍົມຕອນຕົ້ນໃຫ້ໄດ້ 300,000 ຄົນ, ມັດທະຍົມຕອນປາຍໃຫ້ໄດ້ 15,000 ຄົນ
- 4) ຝຶກອົບຮົມວິຊາຊີບຂັ້ນພື້ນຖານໃຫ້ຊາວໜຸ່ມລວມທັງຜູ້ພິການ ທີ່ມີເງື່ອນໄຂໃຫ້ໄດ້ 20,000 ຄົນ.
- 5) ສ້າງຕັ້ງສູນການສຶກສານອກໂຮງຮຽນຂັ້ນແຂວງໃຫ້ໄດ້ 2 ແຂວງ ທີ່ບໍ່ທັນມີສູນແຂວງ.
- 6) ສ້າງເງື່ອນໄຂໃຫ້ມີສູນການສຶກສານອກໂຮງຮຽນຂັ້ນເມືອງທຸກເມືອງ ໃນທົ່ວປະເທດ.
- 7) ສືບຕໍ່ຈັດຕັ້ງບໍາລຸງມັດທະຍົມຕອນຕົ້ນໃຫ້ປະຊາຊົນອາຍຸ 15-35 ປີ ແລະ ສາມາດປະກາດຈົບຊັ້ນມັດທະຍົມ ຕອນຕົ້ນບໍາລຸງທົ່ວປະເທດໃນປີ 2020.
- 8) ຍົກລະດັບສູນພັດທະນາການສຶກສານອກໂຮງຮຽນ (ຫຼັກ 8) ໃຫ້ເປັນສະຖາບັນການສຶກສານອກໂຮງຮຽນ.
- 9) ພັດທະນາສູນການສຶກສານອກໂຮງຮຽນໃຫ້ເປັນສູນແຫ່ງການຮຽນຮູ້.

ຍຸດທະສາດ

1. ຍຸດທະສາດ 1: ສິ່ງເສີມການສຶກສານອກໂຮງຮຽນໄປສູ່ເຂດຫ່າງໄກສອກຫຼີກ, ສ້າງເງື່ອນໄຂໃຫ້ແກ່ກຸ່ມເປົ້າໝາຍຜູ້ທີ່ດ້ອຍໂອກາດ, ຜູ້ທຸກຍາກ, ເພດຍິງ, ຊົນເຜົ່າ, ຜູ້ພິການໄດ້ຮັບການສຶກສາທີ່ມີຄວາມສະເໝີພາບ ແລະ ເທົ່າທຽມ
2. ຍຸດທະສາດ 2: ປັບປຸງຄຸນນະພາບການຮຽນ - ການສອນສໍາລັບການສຶກສານອກໂຮງຮຽນ
3. ຍຸດທະສາດ 3: ສິ່ງເສີມການບໍາລຸງຍົກລະດັບການສຶກສາຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ
4. ຍຸດທະສາດ 4: ສິ່ງເສີມການຝຶກອົບຮົມວິຊາຊີບຂັ້ນພື້ນຖານຄວບຄູ່ກັບການຮຽນຮູ້ທັງສີ ແລະ ບໍາລຸງຍົກລະດັບການສຶກສາ
5. ຍຸດທະສາດ 5 :ພັດທະນາສູນການສຶກສານອກໂຮງຮຽນ ເປັນສູນແຫ່ງການຮຽນຮູ້ ແລະ ສິ່ງເສີມໃຫ້ທຸກຄົນ ໄດ້ຮຽນຮູ້ຕະຫຼອດຊີວິດ.
6. ຍຸດທະສາດ 6: ສິ່ງເສີມການສຶກສາຕາມອັດຕະຍາໄສ ແລະ ການຮຽນທາງໄກ
7. ຍຸດທະສາດ 7: ປັບປຸງຄຸນນະພາບ ການບໍລິຫານ - ຄຸ້ມຄອງການສຶກສານອກໂຮງຮຽນ

ຂອບໃຈ

✘ ຈະເຮັດແນວໃດເພື່ອໃຫ້ຄົນ (ທັງຜູ້ປົກຄອງແລະເດັກ) ໃນ ຊຸມນະບົດໄດ້ເຂົ້າໃຈຄວາມສໍາຄັນຂອງການສຶກສາຕໍ່ກັບອະນາຄົດ? ບ່ອນຮອງຮັບ?

+ ໂດຍສະເພາະແມ່ນເດັກ/ຊາວໜຸ່ມທີ່ແຂວງຕິດຊາຍແດນ ທີ່ພາກັນ ໄປເຮັດວຽກຢູ່ປະເທດໃກ້ຄຽງ? ກສນ ຈະເຮັດໃຫ້ໃດ?